
Kyrkomötet
Motion 2014:6
av Karl-Gunnar Svensson

Behandling av konvertiter

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att i Sveriges Kristna Råd ta initiativ till samtal med ledande muslimska företrädare i landet för att få fram en ömsesidig överenskommelse om vad som bör gälla vid behandling av konvertiter.

Motivering

Sverige får ta emot allt fler människor som kommer från andra delar av världen och har andra religioner. I vårt land brukar vi uppfatta det som en tillgång att få möta olika kulturer och ta emot människor som kommer med andra kulturarv, annan tro och andra religiösa uppfattningar.

En del människor som möter andra religioner känner en dragning till någon av dessa och några väljer att konvertera till en annan tro.

Detta är en självklarhet i Sverige.

Vi har sedan 1951 en religionsfrihetslag där det står i § 1:

Envar äger rätt att fritt utöva sin religion, såvitt han icke därigenom stör samhällets lugn eller åstadkommer allmän förargelse.

Det här är inte bara en självklarhet i Sverige, det gäller också Europa.

I Europakonventionens artikel 9 står det:

Envar skall äga rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro och frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligt eller enskilt, utöva sin religion eller tro genom gudstjänst, undervisning, andaktsövningar och iakttagande av religiösa sedvänjor.

Envars frihet att utöva sin religion eller tro må endast underkastas sådana inskränkningar, som äro angivna i lag och som äro nödvändiga i ett demokratiskt samhälle med hänsyn till den allmänna säkerheten, upprätthållandet av allmän ordning, skyddandet av hälsa eller moral eller av andra personers fri- och rättigheter.

Enligt UN Declaration on the elimination of all forms of intolerance and discrimination based on religion or belief, Article 6 (1981 Deklarationen), samt UN Human Rights Committee General Comment 22 samt OSSE Vienna Declaration 1989 § 16, brukar följande rättigheter lyftas fram internationellt när det gäller religionsfrihet:

- ◆ att fira gudstjänst eller samlas i anslutning till en religion eller övertygelse och att bygga, etablera och underhålla lokaler för det ändamålet
- ◆ att etablera religiösa och humanitära institutioner samt välgörenhetsinstitutioner
- ◆ att tillverka, införskaffa och använda föremål och material som är nödvändiga för ritualer och sedvänjor, inklusive att följa en viss diet
- ◆ att skriva, ge ut och sprida relevanta publikationer,
- ◆ att lära ut en religion/livsåskådning i lokaler lämpliga för ändamålet samt
- ◆ att etablera teologiska seminarier eller skolor
- ◆ att söka och ta emot frivilliga finansiella och andra bidrag
- ◆ att utbilda, utnämna, rösta fram eller genom successionsordning välja lämpliga ledare, präster och lärare,
- ◆ att observera och fira religiösa högtider och vilodagar,
- ◆ att kommunicera med individer och samfund i religiösa frågor på nationell och internationell nivå,
- ◆ att uppvisa religiösa symboler inklusive att bära religiös klädsel.

Det finns alltså många rättigheter när det gäller religionsfriheten i vårt land. Utöver det vet vi att, enligt forskning från PewResearch Religion & Public Life Project, bor 70 procent av världens befolkning i länder där staten eller grupper i samhället kraftigt begränsar medborgarnas religionsfrihet. Sverige är inte ett sådant land och därför behöver vi både i samhället och som kyrka arbeta för människors rätt till sin religion också när någon väljer att konvertera från en religion till en annan.

Frågan om samtal och dialog mellan islam och kristendom har varit uppe till behandling av kyrkomötet vid flera tillfällen, senast 2006 där frågan handlade om att ta fram ett religionsteologiskt dokument som utgångsmaterial för ömsesidiga samtal mellan Svenska kyrkan och de olika inriktningarna av islam som finns i Sverige. Behandlingen i Ekumenikutskottet (Eu 2006:6) var omfattande och bra, men tydligen inte tillräckligt bra för dem som väljer att konvertera.

Tyvärr blir alla i Sverige som konverterar inte väl behandlade. Somliga som sökt sig till en annan tro, till exempel från islam till kristen tro, har behandlats illa av människor från det sammanhang som de tillhört tidigare. Vänner och släktingar vänder dem ryggen och vägrar att tala med dem. Hot av både fysisk och psykisk art har framförts. Det har också hänt att personer inte fått det arbete de sökt sedan det framkommit att de bytt religion. Detta är inte tillåtet enligt svensk lag, men det sker på ett sådant sätt att det sällan blir åtalbart.

Hur enskilda människor handlar kan vi inte styra i kyrkomötet. Men för att underlätta för konvertiter så att de får en bättre behandling kan Svenska kyrkan, genom Sveriges Kristna Råd, ta initiativ till samtal med ledande muslimer. Syftet med samtalen ska vara att få fram en gemensam policy om hur konvertiter bör behandlas. Denna policy eller överenskommelse ska gälla både när det gäller konvertiter från islam till kristendom men också tvärtom, eftersom det också förekommer.

En sådan policy eller överenskommelse ska gälla både när det gäller konvertiter från islam till kristendom och tvärtom. Den bör dels rikta uppmärksamheten på den behandling som konvertiter kan råka ut för och dels medverka till att skapa större förståelse för våra olika trosuppfattningar och kulturella skillnader.

Genom att ta upp de reella problem som förekommer vill vi hindra ryktesspridning och därigenom motverka fördomar mellan olika religioner.

Träslövsläge den 1 juni 2014

Karl-Gunnar Svensson (KR)